

δὸν πῶς ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ Παρθενῶνος ἔχει ἀναλογίαν τοσοῦτον ἐπιτυχεῖς, πῶς ἡ γλυπτικὴ τῶν ἀρχαίων εἶνε τόσο ἀνώμαλος, τόσο γαληνιάτα, τόσο ἀπλῆ, ὅταν ἴδῃ τὸν καθαρὸν οὐρανὸν καὶ τὰς χαρίεσσας τοποθεσίας τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Κορίνθου καὶ τῆς Ἰωνίας. Ἐν τῇ πατρίδι ταύτῃ τῶν Μουσῶν ἡ φύσις δὲν συμβουλεύει τὰς παρεκτροπὰς, ἀπ' ἐναντίας τείνει νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ πνεῦμα εἰς τὸν ἔρωτα τῶν ὁμοιομόρφων καὶ ἀρμονικῶν πραγμάτων». Κ. Ν.

Αἱ οἰκονομικαὶ ἐξεῖς τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ'. οὐκ ὀλίγον ἐνοχλοῦσι τοὺς ἐγκαθήμενους τοῦ Βατικανοῦ, οἵτινες βλέπουν τὰ προνόμια αὐτῶν ἀποκειρόμενα καὶ τὰς δαπάνας αὐστηρῶς ἐλαττουμένας. Αἱ δαπάναι τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος εἰς 7500 φρ. κατὰ μῆνα ἐνῷ ὁ Πῖος Θ', ἐδαπάνη 20.000 φρ. τὸ δὲ περισσεῦον μετὰ τὰς δαπάνας δίδεται εἰς ἐλεημοσύνην. Πρότερον πλείστοι καρποὶ καὶ λαχανικά τῶν κήπων τοῦ Βατικανοῦ διενέμεντο εἰς τοὺς διαφόρους ὑπαλλήλους καὶ εἰς ἐλεημεσύνας, ἀλλ' ὁ Πάπας διέταξε νὰ πωλῶνται καὶ τῶν κερδῶν νὰ γίνεταί χρησις εἰς τὴν οἰκιακὴν του θεραπείαν. Ὁ Λέων ΙΓ' ἐγείρεται πρῶτ' καὶ δέχεται τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς, δέχεται δὲ εἰς ἀκρόασιν τὴν μεσημβρίαν καὶ εἰτα περιπατεῖ ἐν τῷ κήπῳ. Τὸ ἐσπέρας οἱ ἰδιαιτέροι αὐτοῦ γραμματεῖς γράφουσι ὑπαγορεύοντος αὐτοῦ μετὰ ταχύτητος τοσαύτης ὅσον δυσκολεύονται νὰ τὸν ἀκολουθῶσιν διὰ τῆς γραφίδος.

ΘΗΡΑ ΔΟΡΚΑΔΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἡ Αἴγυπτος εἶναι ἴσως ὁ πολυθερότερος τόπος τῆς γῆς· τὰ λιμναῖα καὶ τὰ ῥέοντα ὕδατα εἰσὶ κεκαλυμμένα ὑπὸ νησσῶν καὶ κερκιθαλίδων, τὰ ἔλη βρῶουσιν ὑπὸ σχολοπάκων τῶν μικρῶν (ζυλοκότων), ὑπὸ κοπαδίων σχοινίλων (σχοινοπουλίων), χαραδριοὶ καὶ ἀγριόχνηες διέρχονται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ καταπίπτουσιν ἐνώπιόν του, δωδεκάδες λαγῶν διαπερῶσι διὰ μέσου τῶν ποδῶν του, καὶ ἀγέλαι δορκάδων βόσκουσιν εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς ἐρήμου.

Πόθεν προέρχεται ἡ ἑκτακτος ἀφθονία τῆς παντοειδούς ταύτης θήρας; Ἐκαστος περιηγητὴς τὴν ἀποδίδει εἰς ἰδιαιτέραν τινὰ αἰτίαν· ἤθελεν ὅμως εἶσθαι φρονιμώτερον, νὰ θεωρήσωμεν τὴν καταπληκτικὴν ταύτην πολλαπλασίαν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐνώσεως πάντων τῶν κερχωρισμένων ὑποδεδειγμένων αἰτίων, τοῦλάχιστον νὰ εὐχαριστηθῶμεν ἐκ τοῦ τετριμμένου τούτου λόγου, ὅστις οὐδὲν σχεδὸν ἐξηγεῖ· «διότι ὁ Αἰγύπτιος δὲν θηρεύει σχεδὸν». Ἀλλὰ διατί δὲν θηρεύει σχεδὸν ὁ Αἰγύπτιος; Ἰδοὺ ποῦ ἐγκεῖται τὸ ἀληθὲς ζήτημα. Δὲν θηρεύει, διότι δὲν ποιεῖται περὶ πολλοῦ τῆς θήρας ὡς τροφῆς χρησιμοποιοῦσης· διότι ἡ ἀπάθης καὶ νωθρὰ φύσις τοῦ ἀπώθεῖ πᾶσαν σφοδρὰν ἀσκήσιν· διότι ἐν γένει εἶναι τοσοῦτον ἄθλιος, ὥστε δὲν κατορθώνει νὰ προμηθευθῇ ἐν τῷφείῳ

μετὰ τῶν ἐροδίων του· διότι ἐπὶ τέλους, ἐνεκα τῶν εἰρηνικῶν ἐξέων του καὶ τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν του, σέβεται τὴν ζωὴν τῶν ζώων. Ἐνώσατε πάσας ταύτας τὰς διαφόρους αἰτίας, αἵτινες συντρέχουσιν ἐκάστη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τὸ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὸ ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ἡ δαψίλεια τῆς θήρας τῆς βρυαζούσης ἐν Αἰγύπτῳ θέλει ἐξηγηθῇ φυσικώτατα.

Τὸ μᾶλλον ἐν Αἰγύπτῳ θηρεύμενον ζῶον, εἶναι ἡ δορκάς· καὶ τοῦτο εἶναι εὐνόητον, διότι, ἐὰν μεταχειρισθῇ τὴν συνήθη φράσιν, ἀξίζει τὸν κόπον τῆς τουφεκίας, μάλιστα εἰς τόπους, ὅπου ὁ βίος εἶναι ἀνεκτός.

Ἐξαιρουμένων τῶν μεγάλων ἀρχόντων, οἵτινες θηρεύουσι τὴν δορκάδα πρὸς ἀπλὴν τέρψιν διὰ μεγάλης βοηθείας τῶν κυνῶν καὶ τῶν ἰχνηλατῶν, καὶ προξενοῦσι δι' αὐτῶν ἀληθὲς σφαγεῖον, ἡ κοινὴ μέθοδος συνίσταται εἰς τὸ νὰ πορεύονται οἱ θηρεῦται πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, εἰς μέρος τῆς ἐρήμου, ὅπου αἱ δορκάδες ἀνεφάνησαν πρὸ τινων ἡμερῶν διὰ νὰ κάμωσιν ὀπὴν ἐντὸς τῆς ἄμμου καὶ νὰ κρυθῶσιν ὅσον οἶόν τε κάλλιον. Ἐνῷ δὲ ἀρχίζει νὰ ὑποφώσκῃ ἡ αὐγὴ, αἱ δορκάδες οὐδένα βλέπουσιν εἰς τὰ περὶ, ἀρχονται νὰ βόσκωσιν ἡσύχως καὶ πορευόμεναι ἀπὸ μιᾶς συστάδος χλόης εἰς ἄλλην, καταντῶσιν ἐπὶ τέλους νὰ πλησιάζωσι τοὺς κυνηγούς μέχρις ἀσφαλούς βολῆς πυροβόλου. Κενωθέντος δὲ τούτου, οὐδεμίαν ἔχει νὰ λάβῃ πρόνοιαν, διότι αἱ δορκάδες σπεύδουσιν ἐν ἄκρᾳ ταχύτητι, καὶ δὲν δύναται τις νὰ σκεφθῇ περὶ καταδιώξεως αὐτῶν, οὔτε νὰ ἀναμένῃ ὅπως πυροβολήσῃ καὶ δεύτερον. Ἐὰν αἱ σφαῖραι τοῦ κυνηγοῦ ἀφῇκαν ἐκτάδην τὴν δορκάδα κειμένην, ἡ καιριώτατα πληγωμένην, ὥστε νὰ μετενεχθῇ μακρὰν, λαμβάνει τὴν λείαν καὶ ἐπανακάμπτει εἰς τὰ ἴδια. Ἐὰν δὲ ἡ στόχησῃ, πάλιν τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ πράξῃ, διότι ἐπεραιώθη ἡδὴ ἡ ἐκδρομὴ του· τὸ πολὺ δὲ, ἐὰν δέλῃ νὰ ἀποπειραθῇ τὴν ἐπαύριον, ὀφείλει νὰ στήσῃ ἀλλαχοῦ τὴν ἐνεδραν, διότι διεφθάρη ἡ θέσις αὐτῆ, τῶν δορκάδων ἀποφευγουσῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὰ μέρη, ὅπου ὑπῆρξαν θύματα ἐνεδράς.

Οἱ Ἀραβες τῆς ἐρήμου, ἀλλοῖαν ἔχοντες τῆς φύσεως τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν κίνησιν, θηρεύουσι κατὰ τρόπον μὲν κοπιωδέστερον τὰς δορκάδας, ἀλλ' ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον. Αἱ δορκάδες, ἐνῷ κατὰ τὴν ἡμέραν διασπείρονται κατὰ μικρὰς συνοδίας ἐξ μέχρις ὀκτὼ ἀτόμων, συναθροίζονται τὸ ἐσπέρας εἰς μεγάλην ἀγέλην, ὑπερβαίνουσαν συνήθως τὰς ἑκατὸν κεφαλὰς, ὅπως διέλθωσιν ὁμοῦ τὴν νύκτα. Ὅταν δὲ οἱ Ἀραβες ἀνακαλύψωσι τὴν θέσιν, ὅπου διατρίβει μία τῶν ἀγελῶν τούτων, ἀναχωροῦσι δεκαπέντε ἕως εἰκοσιν ἑριπποὶ ἐπὶ δρομάδων. Ἐκαστος ἵππεὺς φέρει ἐπὶ τοῦ ζώου του καὶ ἐμπροσθέν του, ἓνα πᾶρδον (περὶ οὗ κατωτέρω) ἐντελῶς γεγυμνασμένον καὶ οἱ πάντες ἐργάζονται τηροῦντες ἄκραν σιωπὴν, ἐνῷ περικυκλοῦσι τὴν ἀγέλην, ἀλλὰ καὶ προσέχοντες νὰ μὴ πλησιάζωσι τοσοῦτον, ὥστε νὰ τὴν τρέψωσιν εἰς φυγὴν. Ἀκί-